

HEMMA HOS I SÖDRA HEDVIGSLUND

Kv Anemonen och Brf Anemonen

Snart firar familjerna i Södra Hedvigslund i Älta, Nacka, ett år i sina nya bostäder. För Isabella Baarman har boendet blivit billigare trots att hon flyttade från en sliten sextiotalslägenhet. För makarna Ehrnborg-Todorović blev det flytten till drömhuset.

När allt står klart har nya området Södra Hedvigslund 400 bostäder. Det byggs fortfarande och familjerna som har flyttat in i kvarteret Anemonen har bara bott i sina nya hem i knappt ett år.

Här har Småa satsat på miljö vid byggandet, vilket ger energisnåla hus, som familjerna uppskattar.

Andra plus är närheten till så mycket – det tar en kvart in till centrala Stockholm och runt hörnet ligger förskolor, hunddagis, affärer, kafé, sjöar och naturområden.

14 Kv Anemonen består av 44 bostäder fördelat på villor, radhus och parhus

15 Brf Anemonen består av två flerbostadshus med totalt 22 lägenheter

Lotta Ehrnberg är uppvuxen i ett Småa-hus – byggt av hennes föräldrar 1971. Drygt 40 år senare var det dags för henne att flytta in i ett alldeles eget med maken Dusan Todorović.

– Det här huset var som gjort för oss. Vi är extremt glada.

Lotta och Dusan har testat det mesta i bostadsväg: de har bland annat renoverat upp ett 200 kvadratmeter stort hus på Värmdö, när barnen fortfarande bodde hemma, och innan Älta bodde de i en nyproducerad lägenhet i Ektorp, också Nacka, under tre år.

I den insåg de bekvämligheterna med att slippa renovera varje helg och att kunna göra sina egna tillval, så att det blir precis så perfekt som de själva vill ha det.

Vi bor här

Lotta Ehrnberg, 50, HR-chef, Dusan Todorović, 47, jobbar som alkohol- och drogterapeut, men ska snart in i byggbranschen igen, som arbetsledare.

Bodde tidigare: Nyproducerad lägenhet på 107 kvm i Ektorp, Nacka.

Bäst med att bo här:

Lotta: "Att vi är tillbaka i ett eget hus. Vi bor centralt, i naturen, och vi har verkligen fått huset som passar oss. Det är extremt lyxigt."

Dusan: "Att det är vårt. Ett nytt, nyckelfärdigt hus där vi lätt kunde få igenom det vi ville ha ändrat. Jag saknar ingenting här."

"Nu jäklar ska vi köpa en soffa att verkligen vräka oss i!" Så sa makarna när de äntligen fick rum för den stora drömsoffan. Den är måttbeställd och köpt från möbelbutiken Folkhemmet i Sickla. "En sådan som jag alltid har velat ha", berättar Lotta.

– Vi ville ha något nytt och sa att ”om vi ska flytta, då ska det verkligen vara helt nytt”, säger Lotta och får medhåll av Dusan:

– Ja, vi har redan gjort resan med att totalrenovera en hel våk. Det var vi klara med.

Nu har de gjort de flesta egna val som man kan göra i bostaden. Både på under- och övervåningen har de till exempel valt att ta bort mindre rum, för att skapa ytor. På övervåningen har de därför plats för ett generöst hemmakontor och en läshörna med böckerna prydligt på rad längs ena väggen.

– Det är perfekt att ha när jag jobbar så mycket, säger Lotta. På nedervåningen har vi social samvaro med middagsbord, soffa och kök. Häruppe sover vi – eller jobbar.

Där har de också ett härligt gästrum, passande när de utflugna barnen hälsar på.

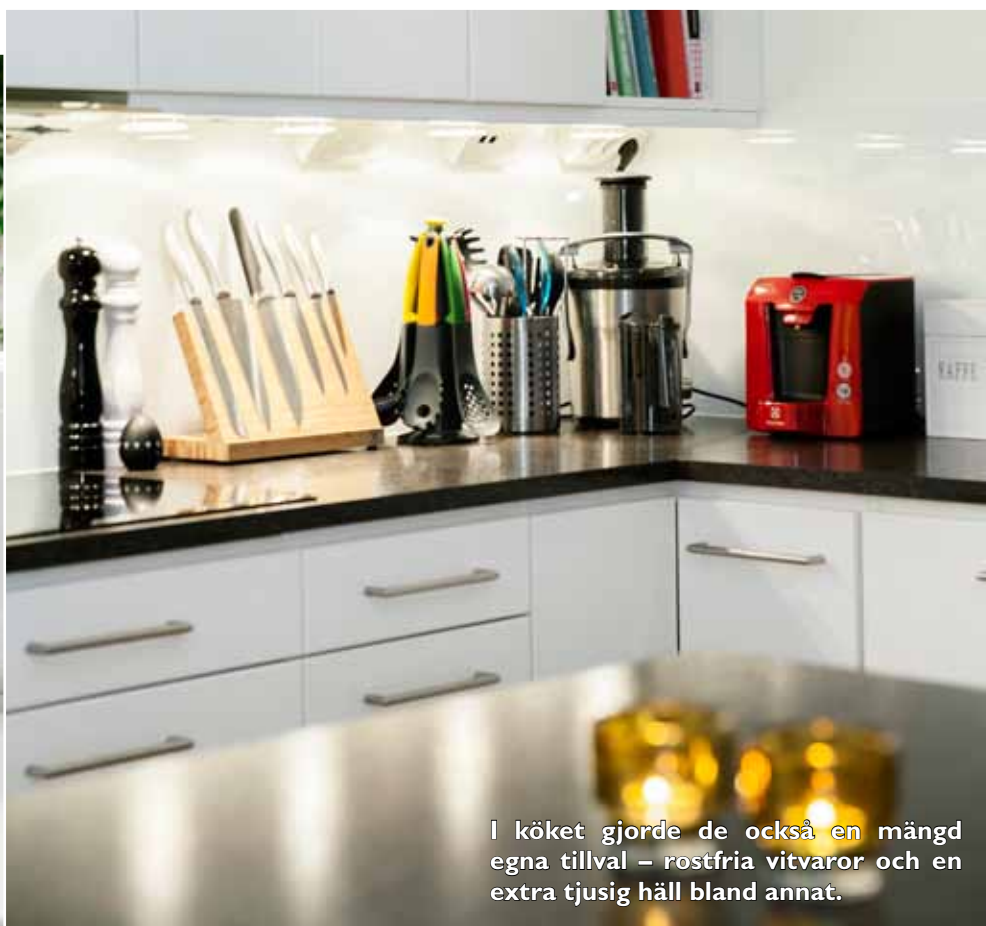
De ville fortsätta bo i Nacka med naturen runt hörnet, men samtidigt nära till stan. Dusan cyklar till och från jobbet på söder varje dag, i alla väder och årstider.

– Det tar 35-40 minuter och är en stor frihet. Det är vardagsmotion, en kortare tur om man jämför med helgturerna, säger han när han kommer innanför dörren och börjar hänga kläderna på tork.

Som tävlingscyklist är det viktigt med närhet till naturen – och att ha plats för alla hojar såklart. De har själva isolerat förrådet och byggt en ramp för att lätt kunna ta in och ut cyklarna.

I badrummet på övervåningen valde makarna att ha en dubbelkommod. Dessutom ändrade de det förvalda gröna kaklet till ett vitt.

I köket gjorde de också en mängd egna tillval – rostfria vitvaror och en extra tjugig håll bland annat.

Villan på 141 kvadratmeter total bostadsyta, ser de som alldeles lagom. Det enda som de kan sakna är ett större garage. Men det har de möjlighet att bygga.

Det märks att de stortrivs i sitt nya hus och är väldigt glada över att slippa fixet som man annars har som husägare. För en gångs skull var det också positivt att få räkningar för värme och el.

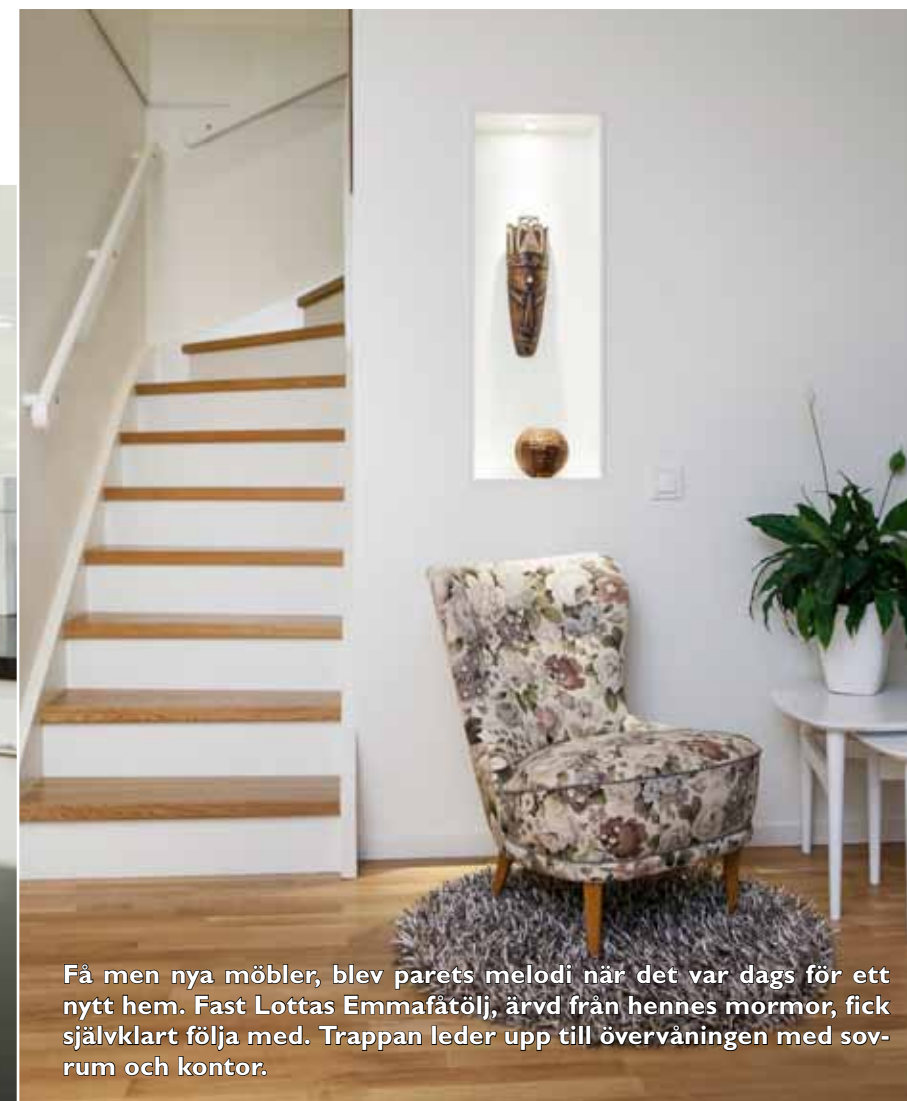
– Kostnaderna är extremt låga här. Vi kör ändå två maskiner tvätt om dagen med alla våra träningskläder, men det blir ändå driftkostnader på bara 850 kronor i månaden. En trevlig överraskning!

Utanför skyttar grävmaskiner, trots att det är sen kväll. Det byggs i området och kommer så göra ett tag framöver.

– På helgerna är det som vandring till Mecka här – folk kommer varje helg för att kolla in sina kommande hem, säger Lotta.

Nu har hon alltså fått ett eget Småa-hus, och det lustiga är att när det blev en diff mellan ut- och inflytt mellan bostäderna, fick Lotta och Dusan bo i Lottas flickrum, i hennes föräldrars Småa-hus från 70-talet.

– Lustigt och lustigt – det var ändå under fyra månader, säger Dusan och ler.

Få men nya möbler, blev parets melodi när det var dags för ett nytt hem. Fast Lottas Emmafåtölj, ärvd från hennes mormor, fick självklart följa med. Trappan leder upp till övervåningen med sovrum och kontor.

Bättre med mindre yta, nytt och billigare än större och mer slitet. Så resonerade Isabella Baarman när hon lämnade sextiotalslägenheten i Älta centrum för en helt nyproducerad bostadsrätt. Nu njuter hon av att kunna skörda sina egna grönsaker – och sedan ta hissen upp och hem.

Till slut kände Isabella Baarman att trean i Älta centrum var lite för slitet. Men hon trivdes i Älta, med närhet till sin syster och naturen, så när hon fick nys om det nya området höll hon koll på lägenheterna.

– Jag var faktiskt här för två år sedan, då hade de inte ens börjat bygga, så jag har sett den stora förvandlingen, säger hon.

Hon visar runt i tvårumslägenheten om 53 kvadratmeter som har allt som hon behöver: köksplats, vardagsrum, sovrum, stor balkong och härligt nytt badrum.

– Och jag har mitt livs första nya matbord, säger hon och skrattar.

Jag bor här

Isabella Baarman, 56, distriktsköterska på barnvårdscentral i Fisksätra.

Bodde tidigare: I en trea på 81 kvadratmeter från 1969 i Älta centrum.

Bäst med att bo här:

Isabella: "Priset, odlingslotten och att jag bor kvar i Älta där jag har nära till min syster. Det är småstadskänsla här, men ändå med liv och rörelse."

Balkongen på tio kvadratmeter kan Isabella nyttja längre än under sommarmånaderna. I mitten av mars hade hon sina första middagsgäster där och sommaren var ju också varm. Hon har suttit ute och tittat på tv via datorn många kvällar.

I köket gjorde Isabella extra tillval med en induktionshäll och ett kakel som satt rakt. Hade hon fått göra ett tillval i efterhand hade det blivit en mörkare bänkskiva. "Det känns som att den vita behöver bytas ut om några år." Isabella uppskattar den hantverkstimme som alla nya bostadsägare fick i samband med inflytt: "Det är en jättebra service."

I sitt tidigare boende var många saker ärvda, mycket från hennes svägers föräldrar. Nya bostaden består därför av saker som är 100 år gamla blandat med nyinköpta prylar.

– Ni förstår att det är härligt att ha köpt helt nya saker också. Äntligen nya kärler efter 30 år med de gamla.

Isabella jobbar i Fisksätra och sommartid kan hon cykla till jobbet. Nu när det är mörkare väljer hon att åka kommunalt och från dörr till dörr tar det ungefär en timme. Men titt som tätt lämnar hon Sverige för att arbeta för Läkare utan gränser. Hon har bland annat varit i Nigeria. Egentligen var hon sugen på en ny vända precis innan hon bestämde sig för att köpa nytt.

– Men jag kunde inte ge mig iväg under mitt första år här. Jag vill bo in mig, och självklart uppleva odlingslotten min första sommar.

Till varje lägenhet finns det möjlighet att nyttja en odlingslott. Detta var avgörande när Isabella fastnade för bostaden. Hon gick i tankar om en kolonilott.

– Fast detta är mycket bättre. Jag fick ett land utan att behöva stuga eller en bil till stugan och jag kan ta hissen upp när jag har skördat.

Första sommaren blev det morötter och potatis bland annat.

– Löken satte jag tyvärr för djupt, men så kommer det väl att vara – man lär sig mer och mer för varje år när det gäller odlingen. Det egenodlade smakade i alla fall som i barndomen – fantastiskt gott.

Vintertid spenderar hon en hel del tid i soffan, med handarbete. Just nu sticker hon på en tröja i blåa nyanser.

– Jag hade ett par byxor som jag inte visste vad jag skulle ha till, därför blev det en sådan här tröja, säger hon och håller upp.

Handarbetet och det kreativa ligger i släkten. Hon pekar ut flera saker i hemmet som antingen hennes far eller andra släktingar har skapat.

2001 flyttade Isabella till Sverige från Finland och att det blev just Ålta berodde på att systemen bor här. Efter ett halvår i andrahand var Isabella bestämd, hon skulle inte hatta runt utan köpa ett eget boende. Och nu njuter hon av att ha sitt första boende där allt också är helt nytt.

– Tidigare har jag hyrt ut mitt hem när jag har rest iväg, men det kan jag inte göra med det här. Här är det jag som ska bo.

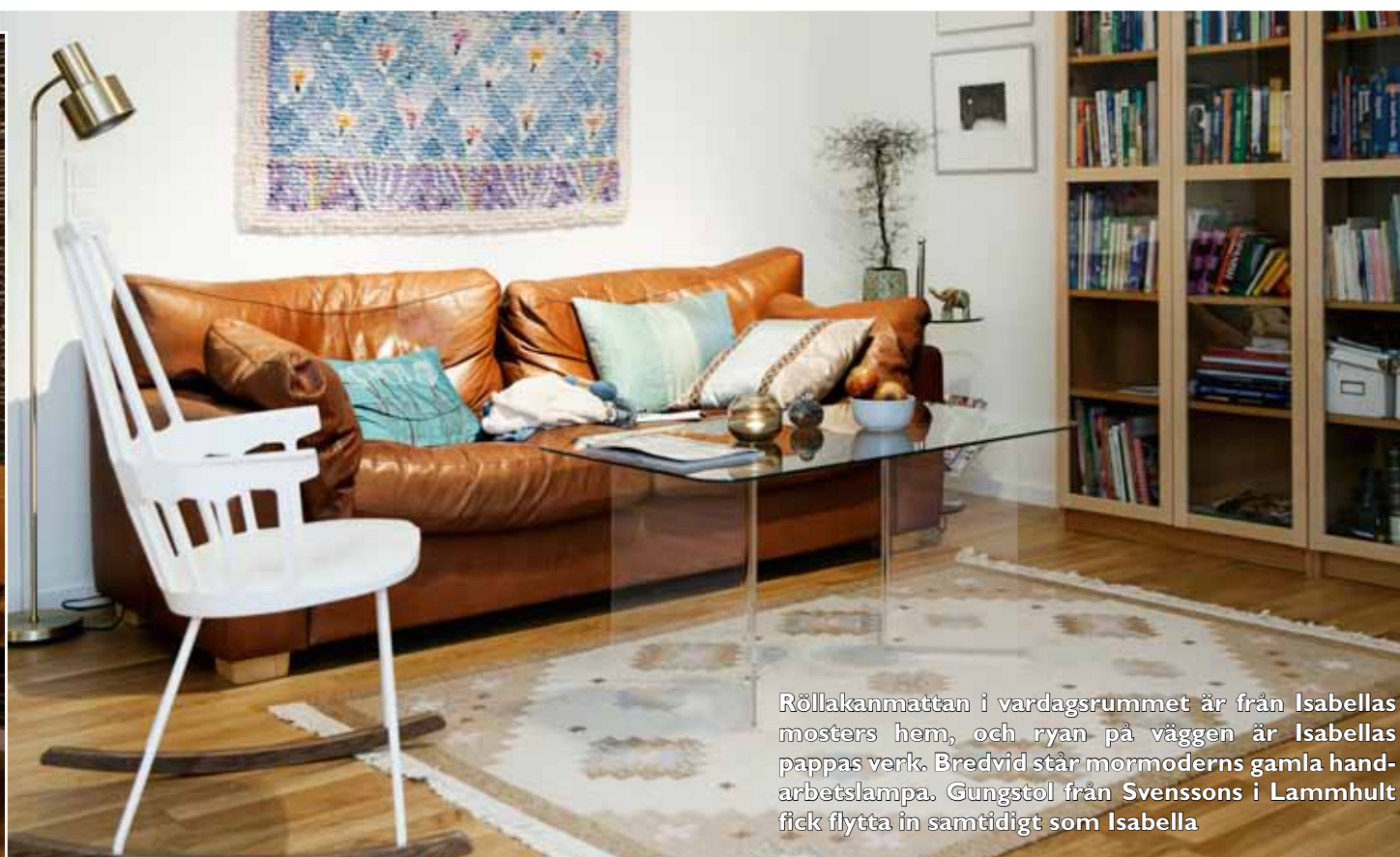
Text: Maja-Stina Skarstedt

Foto: Pernilla Sjöholm

Elefanten fick Isabella när hon jobbade i Afghanistan. Många av tavlorna har hon köpt under sin ungdom. ”Jag är uppvuxen med många tavlor och gillar mest naivistisk konst.”

Med en släkting som lätt målar och tapetserar om vågade Isabella satsa på mönstrade tapeter. ”Du kan lätt göra om för några tusenlappar om du tröttnar”, säger hon.

Röllakanmattan i vardagsrummet är från Isabellas mosters hem, och ryan på väggen är Isabellas pappas verk. Bredvid står mormoderns gamla handarbetslampa. Gungstol från Svenssons i Lamnhult fick flytta in samtidigt som Isabella

